

Число 97.

Въдень, середа

Выходитъ кожданъ
середы и субботы.
Предплату приимаютъ
к. ц. к. почтовыи уряды,

ЕБСТНИКЪ

1852 Года.

24 Декем. (5 Яну.)

ДЛЯ РУСИНОВЪ АВСТРИЙСКОЙ ДЕРЖАВЫ.

V. Рочникъ.

Предплачеса
на цѣлый годъ 3 зол. рень.
на осмь мѣс. 2 зол. рень.
на четыре мѣс. 1 зол. рень.

А В С Т R I A .

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧЕСКІЙ.

Высоке правительство выдало но-
вѣйшими часами множан дѣже важ-
ніи законы. Между прочими вы-
шолъ цѣсарскій патентъ управи-
ючій способъ обвѣщаніемъ законовъ и
распорядженій. Въ мѣру тогоже вы-
дается отъ нового року по лат. мѣс.
Бѣстникъ законовъ державныхъ ино-
въ азицѣ нѣмецкомъ и только той
текстъ має сѧ на будущность уважа-
ти яко первотварный, и брати за под-
ставу при сомнѣтельныхъ выкладан-
іяхъ всѣхъ переводовъ. Отъ давна
ожидано сего разпорядженія, понеже
всѣмъ то было рѣчею ясною що въ
законодательствѣ лишь одинъ первот-
варный текстъ существовать можетъ, а
тимъ есть въ Австріи текстъ нѣмец-
кій.

Лзикъ нѣмецкій есть лзикъ Цѣсарской родины, есть лзикъ державныхъ и лзикъ законодательства, и мусить мати свои преимущества въ управительствѣ. — Его Бѣ-
личество изволили однакожъ поману-
тимъ патентомъ разпорядити и тое,
абы всѣ законы и распорядженія пре-
реводено якъ до теперъ такъ
и на даль, на всѣ краевіи азики,
и то черезъ тихъ самыихъ Редакто-
ровъ котріи по сей часъ при міністер-
ствѣ правосудія переводили Бѣстникъ
законовъ державныхъ и правитель-
ства. — На даль мають сѧ изгото-
леніи тутъ переводы, посыпать до до-
тычныхъ намѣстничествъ и тамъ пе-
чатати. Розыланье тихъ, въ корун-
ныхъ крамахъ печатаемыхъ переводовъ
має дѣлти въ той способъ, якъ при
часописахъ. Всѣ громады обвѣзаны
утъ постаратися о кожде число тихъ
выходящихъ законовъ котріи сѧ до-
тычать того корунного краю въ ко-
тромъ они находять сѧ. — Одна-
кожъ не суть громады обвѣзаны дер-
жати Бѣстникъ законовъ державныхъ,
выходящихъ въ Бѣдни. — Надѣмося
що тымъ способомъ оголошеніе зако-
новъ въ обще улекчитъ сѧ, а громад-

ды примушены до держанія краевого
Бѣстника законовъ и распорядженій,
возможутъ сѧ обвѣзити съ всемъ
що сѧ ихъ дотычить, и стерегися
всего що законопротивне и кару за со-
бою потѣгае.

В. 36.

ЦѢСАРСКІЙ ПАТЕНТЪ

зъ дна 24 Жовтна 1852,

дотычно опредѣленія выроблювання, оборо-
ту и посѣданія оружія и стрѣлива, потомъ
ношения оружія.

(Конецъ.)

§. 47. Принадлѣсть оружія и стрѣ-
лива може сѧ лиши зъ дѣже достой-
ныхъ взглажду причинъ перемѣнити въ
грошеву кару, якъ н. пр. если винова-
тецъ потребує тіи предметы нагло къ
своїй оборонѣ або скому дѣлу, и не
може собѣ легко іныхъ справити, або
если пропаліи предметы єже не нахо-
дятся.

Грошева кара має сѧ въ тихъ
случаахъ съ слушнимъ увзглажденіемъ
вартости пропалыхъ предметовъ, вы-
мѣряти отъ двохъ зол. рень. ажъ до
пѣтисотъ зол. рень. въ мон. конв.

§. 48. Урады беспеченьства, жан-
дармерія и въ обще всѣ къ держанію
публичного беспеченьства поставленіи
органа, такъ въ мѣстахъ, якъ и въ
краю, суть особенно обвѣзаніи наблю-
дати докладне захованье тихъ опре-
дѣлений, а караеміи дѣла, о которыхъ
са они довѣдають, доносити принад-
лежному урадови.

§. 49. Намѣстникъ має въ кож-
домъ корунномъ краю вызначити сто-
совный речинецъ, въ котромъ кождый
що сѧ тычитъ распорядженій выданыхъ
въ симъ патентѣ, подла ты же по-
ступати має.

Нашін мініstry справъ внутрен-
нихъ и правосудія полутили приказъ,
абы въ порозумлѣнію съ начальникомъ
найвишшого поліційного ураду сей
патентъ исполнили; и уполномоченні
суть къ выданю служачихъ къ тому
распорядженій перепроважені.

Дано въ Нашомъ цѣсарскомъ го-
ловномъ и престолномъ мѣстѣ Бѣдни
дна двадцать четвертого Жолтна ты-

сяль осьмсотъ пятьдесятъ второго,
Наши державы четвертого року.

ФРАНЦЪ ІОСИФЪ.

Гр. Буголь Шауенстайнъ в. р.

Бахъ в. р. Краусъ в. р.

По Всеївсочайшому повелѣнію

Рансоннетъ в. р.

Въдень дна 4 листопада.

Высоке ц. к. міністерство справъ
внутреннихъ изволило именовати доте-
перѣшнаго Редактора Бѣстника Г.
Івана Ф. Головацкаго, ак-
цессистою.

СПРАВЫ НАРОДНЫЯ.

О Фондѣ для

Вдовицъ и Сиротъ

по русскихъ священникахъ

ЕПАРХІИ ПЕРЕМЫСКОЇ.

Зъ надъ потока добра надѣй!

Относительно до ч. 19 Бѣст-
ника сегорочного маю честь Есечестной
Редакціи прислати до ласкавого сооб-
щенія Енесеніе П. Пресвѣтлой Комиссіи
предложеніе, котормъ не залишає сочи-
нитела, до сего завозваного, що въ воз-
можности благосклонно попирати.

ВНЕСЕНІЕ II.

Лкъ бы можна дорогою найко-
ротшою совокупный маєтокъ соедине-
нія къ Еспоможеню вдовицъ и сиротъ
по священникахъ епархіи Перемышльской
на разѣ помножити хотлі на 100,000
р. с. долю тихъ безъ всякої перево-
локи осолодити, и щастлившій обортъ
заведенію сему благоносному квапливо
надати?

I. НАДЕЖДА ВЪ ОЖИВОТ- ВОРЕНІЮ.

Состомніє вдовицъ и сиротъ по
священникахъ рускихъ приближилось
къ берегамъ крайної недоли, а на вѣтъ
лучшон будучини үничтожася надеж-
да! Шо тимъ больше дотикає, когда зъ
причини поївламюонса дорожини веде-
ніє житія такъ трудополне, возвита-
ніе молодежи зъ великими накладами
получене, обраніе якого не буде стану
безъ всен подпоры оставшому невоз-
можне, а такъ ворота до щастія ту-

— Дна 3 Септн 1723 велѣль съ Каролы коруновати такожъ ио коруню Чехъ. Бы үговорѣ заключеномъ въ Бѣдни, (30 Цвѣтн 1725), между Каролемъ и Филипомъ V зъ Испаніи, зреалъ съ онъ своихъ требовательныхъ правъ до Испаніи и Америки.

Дна 7 Червн т. р. заключиль Цѣкарь съ Филипомъ V, такожъ үговоръ въ имени нѣмецкой Державы.

Филипъ V, котрый своего сына Донъ Карлоса радъ бы былъ выдѣти въ сопружествѣ съ дочерю Цѣкара, Марію Терессю, того однакожъ не могъ осагнити, зломилъ үговоръ. Цѣкарь Кароль котрому о тое ходило,

акы pragmatichn санкцію котру онъ всегда задачею своей жизни называлъ; и въ Испаніи үздано, волѣль и тутъ понести жертвы, и үговоръ съ Испанію поновлено (дна 22 Липца 1731).

— Бы новую войну помоталъ съ Кароль съ Францію и Сардинію. Дна 11 Жовтн прышло до згоды и подписано үговоръ въ Бѣдни. — При томъ получилъ Князь Францъ за княжество Лотарингію, отступившю вышому польскому Королеви Лѣщинскому; Тоскану. — Князь Франца взяла славнѣйша дочерь Цѣкара Марія Терессю за сопруга, а съ ними получилися на неко дѣк головній лініи стародавнаго роду Графовъ Етіхъ. (д.

12 Лютн 1736). Бы колька недѣль (д. 20 Цвѣтн 1736) померъ принцъ Евгентъ. Року 1737 выповѣль Цѣкарь Түреччинѣ войну. Гр. Найпергъ поспѣшилъ съ и заключиа безъ вышшого приказу супокой, и то для Австріи некорыстный, подла котрого граница Державы, стисненою зостала неомаль на нинѣшне пространство. — Бы слѣствіи того неприятного приключеня померъ Кароль (д. 20 Жовтн 1740) 45 року своей жизни. Съ нимъ үгласъ въ мужеской лініи родъ Габсбурговъ, пановавшій надъ Австрію благоносно лѣтъ 458. — (Конецъ Части III.)

ОРѢХИ НА КОЛЯДУ.

Учитель: Где ростуть цитрины?

Ученикъ: «Бѣ Italіи.»

Учитель: Я где лежитъ Italію?

Ученикъ: «Тамъ где цитрины ростутъ.»

«М незнаю жкъ и що вы властиве хощите» сказалъ Фервалтеръ до подданныхъ, жалуете съ все на своего пана, а онъ ничъ иного нехоче жкъ ино вашего добра. «Та мы знаемъ тое, що онъ того хоче», отповѣль еденъ, але мы му нехочемъ дати.

Еденъ селанинъ перевозилъ капеллу на нове мѣстце дуже злою дорою. Наконецъ загрязъ возъ въ болотѣ, що годѣ го было вытащити. «Ксеньжуню», сказалъ селанинъ „умѣте вы полатинѣ?“ — „О певнѣ“ — „Ну то гладѣть що бысьте выйшли зъ того болота, нашъ провоцъ все кажутъ съ латиною свѣтѣ перейдѣ“ — То сказавши выправъ конину и поѣхалъ поволе верхомъ зоставивши въ болотѣ возъ зъ Капеллномъ.

Еденъ барашовникъ продалъ селанинови коня и стомль за всѣ вады. — По колькохъ днѣхъ пріишолъ купецъ и привелъ коня назадъ, бо конь слѣпый. «Ну» отрекасъ барашовникъ, также то не есть вада, ино нещастье. —

Два селани спречалисѧ, що найлѣпше смакує. «Ну» сказалъ Иванъ „а жкъ мою Касю поцѣлую; то есть мнѣ найсолодше въ свѣтѣ“, „Ого“ сказалъ Михайлъ „тось єще николи горюхъ солониною зашквареного не цль.“

Еденъ священникъ говорилъ дуже занѣ въ церквѣ, такъ що всѣ

ВСЯЧИНА.

люде опрічъ єдного въ слезахъ үтошли. І коли го са пытали, жкъ онъ самъ ино на цѣлу церковь такъ зимнимъ и нечувственнымъ быти може отрекъ: „А не належу до тон парофіи.“

„Михайлѣ, ты зновъ въ цюпѣ сидѣлъ, а за що?“ — „Бомъ краль; та и ты Иване, такожъ сидѣлъ?“ — „Та правда, и то за тое шомъ жеbralъ“ — Мы немаємъ щастя! Знаєшъ Иване, що зробимъ? Слѣдуючого тиждня пойду жеврати, а ты красти, може намъ лѣпше пойде.“

Певный въ своей штуцѣ вѣглы, але надзвичайно худый лѣкарь проходжалъ са въ Лондинѣ вечеромъ по улицѣ. Здыбукъ го еденъ зъ пріятелей, и вытає го тими словами: „Ну, Докторъ, що тамъ ваша душа робить?“ Задивованый тимъ запытањемъ, промовляє лѣкарь: „Чому, и жкимъ способомъ прішла душа моя до чести вашего участія? — Чому? була отповѣль „бо ваше тѣло безъ того и вспоміненя не варто.“

Еденъ богатый газда въ Уграхъ замовилъ си у блажара лѣхтарю. „Жкъ велика має быти?“ пытаєся майстеръ, „Такъ на осьмь особъ“ отповѣль газда?

На єдной выставѣ питаєся еденъ малмъ свого знакомого, жкъ му са той видъ подобалъ, передъ котримъ столли. „Особы рапати и нечисти“, сказалъ той — „Запевне отповѣль малмъ бо то хлопы.“

Славный малмъ Жордано сказалъ до отца свого, котрый го до обѣду кликалъ: „Бѣ сей часъ! а ино єще

двадцять апостоловъ малювати маю.“

В. Зав.

ЛИСТОНОШЬ ВѢСНИКА.

Есед. Г. К. въ Е. точно исполнимо а небавомъ окремѣшно Еамъ писати будемо.

Есеч. Г. Ж. въ П. — Прислану дописъ вседостойнѣйшаго Башего друга помѣстимо, и үмнѣльно просимо о продолжанье въ розличныхъ предметахъ, ко ино при помоши таїхъ отличныхъ талантовъ, нашін часописи процвѣтати могутъ. — Шо са тицить адресовъ, то немоглисмо үже зробити извѣстніемъ всѣ адреси нашихъ постоманыхъ предплатнителівъ на рокъ слѣдуючій үже выготовлено передъ колькома днами, а теперъ лиши ново — надходачин печатаются. — На будуще памятати будемо.

Есеч. Я. Н. зъ надъ потока доброн надѣї. Благодаримо и продолжанє въ слѣдуючомъ року просимо.

Есеч. И. въ Гоф. — Быглаждаемо съ нетерпленію.

Есеч. Я. М. — Отвѣту на нашъ почтою высланий листъ по нинѣ неполучансьмо.

Е. Зб.

СПРОСТОВАНЯ;

Въ Ч. 96 на сторонѣ 382 въ первій передѣлцѣ уступцѣ „Вѣденськая громада“ въ тринадцатой строчцѣ; має ся читати мѣсто слова: приходы; „выдатки.“

На сторонѣ 383 въ артикулѣ „заграницы новости“ такожъ въ тринадцатой строчцѣ має стояти замѣсть: (внѣшнихъ дѣлъ) „дѣлъ вищреныхъ.“

В. Зб.

 Съ пріунны нашого скатого праздника РОЖДЕСТВА ХРИСТОВА не вийде Вѣстникъ аже въ слѣдуючу Середу.

КУРСЪ ВѢДЕНСКІЙ.

Металики 5%	96
Золото	13
Серебро	8

Типомъ ОО. Мехитаристовъ.